

країнами для обміну фахівцями та стажування. Міжнародне співробітництво може допомогти вирішити проблему нестачі кваліфікованих працівників.

– підтримка бізнесу та інновацій. Для залучення кваліфікованих працівників важливо створити сприятливі умови для бізнесу та інновацій шляхом спрощення бюрократичних процедур, надання фінансової підтримки для стартапів та діючих підприємств [5].

Отже, питання посилення уваги до державного страхування на випадок безробіття є актуальним в умовах воєнного стану щодо зміцнення економічної безпеки країни.

1. Про зайнятість населення: Закон України від 5 липня 2012 р.. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text>.

2. Страхування на випадок безробіття. URL : <https://library.nusta.edu.ua/depository/%D0%95%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BD%D0%BDi%20%D0%BA%D0%BD%D0%B8%D0%B6%D0%BA%D0%B8/%D0%A1%D0%BE%D1%86%D1%96%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5%20%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F/08.pdf>.

3. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття : Закон України від 02.03.2000. URL : <https://ips.ligazakon.net/document/T001533>.

4. Судаков М., Лісогор Л. Ринок праці України 2022-2023: стан, тенденції та перспективи. Державна служба зайнятості України ; Федерація роботодавців України ; Міністерство освіти і науки України ; Європейський банк реконструкції та розвитку ; Фонд міжнародної солідарності (Solidarity Fund PL), 2023. 170 с. URL : https://solidarityfund.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/ebrd_ukraine-lm-1.pdf.

5. Війна і дефіцит працівників: динаміка кадрових ресурсів в Україні 13 жовтня 2023 року. Інститут аналітики та адвокації. URL : https://iaa.org.ua/articles/vijna-i-deficyt-pracziivnykiv-dynamika-kadrovuh-resursiv-v-ukrayini/?gad_source=1&gclid=EAlaIQobChMI57LDrrDahAMVNVyRBR19nwIpEAAyAIAAEgJzNvD_BwE.

УДК 338.246.8

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/267-269

Денис АДАМЕНКО

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СПІВПРАЦІ З УРЯДОМ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ПРОГРАМ ВІДНОВЛЕННЯ

У сучасних умовах війни і з огляду на майбутнє післявоєнне відновлення України роль громадських організацій (далі – ГО) у співпраці з урядом для підтримки програм відновлення набуває все більшої актуальності та значущості. Особливо важливим цей аспект є в контексті інтелектуальних ресурсів України, які виступають драйвером повоєнного відновлення та забезпечують успішну інтеграцію країни у глобальний економічний і соціальний простір.

Важливим завданням є дослідження ролі громадських організацій у підтримці програм відновлення, зокрема їх співпраці з урядом, а також вивченні публічно-управлінського аспекту цього процесу та впливу інтелектуальних ресурсів України на ефективність цієї співпраці. З урахуванням інтелектуального потенціалу країни, її громадянського суспільства та практичного досвіду відновлення аналіз цих аспектів допоможе виявити найбільш оптимальні шляхи співпраці між урядом та ГО для досягнення успішних результатів у відновленні країни після кризових ситуацій [1].

Роль ГО у співпраці з урядом для підтримки програм відновлення полягає в їхній здатності мобілізувати ресурси та експертні знання громадськості для вирішення соціально-економічних проблем, що виникають у період після кризових ситуацій. ГО виступають посередниками між громадськістю та урядом, сприяючи формуванню та реалізації програм відновлення, які враховують реальні потреби та інтереси населення.

ГО забезпечують платформу для включення громадян у процеси прийняття рішень,

розроблення та впровадження стратегій відновлення, що сприяє підвищенню легітимності та ефективності управління відновленням. Вони також можуть надавати технічну підтримку, моніторинг та оцінку програм відновлення, допомагаючи уряду у підтримці прозорості та відповідальності в процесі реалізації програм [2].

Поєднуючи експертність, знання та мережі контактів у громадському секторі, ГО допомагають урядовим структурам у виявленні пріоритетів відновлення, розробці стратегій та дієвих механізмів їх втілення. Їхня участь у підтримці програм відновлення сприяє збільшенню доступу до ресурсів, підвищенню якості послуг та забезпеченню більшої інклюзивності у процесах відновлення, що сприяє стабільності та розвитку суспільства.

Публічно-управлінський аспект співпраці ГО з урядом включає широкий спектр дій та механізмів, спрямованих на ефективне управління та реалізацію програм відновлення.

У рамках цього аспекту співпраця ГО з урядом базується на принципах відкритості, прозорості та взаємодії між громадянським суспільством та органами державної влади. ГО можуть виконувати роль консультантів та експертів, надавати рекомендації та конструктивну критику щодо стратегій та політик відновлення, сприяючи формуванню науково обґрунтованих рішень.

Публічно-управлінський аспект співпраці передбачає також створення механізмів взаємодії та комунікації між ГО та урядовими інституціями на різних рівнях. Це може включати участь ГО у робочих групах, публічних слуханнях, консультаціях з громадськістю та інших формах діалогу, спрямованих на забезпечення відкритості та відповідальності у прийнятті рішень [3].

Крім того, публічно-управлінський аспект враховує необхідність створення ефективних механізмів моніторингу та оцінки реалізації програм відновлення з метою забезпечення їхньої якості та ефективності. ГО можуть брати активну участь у процесах моніторингу, збиранні та аналізі даних, а також впливати на вжиття коригуючих заходів у випадку виявлення проблем та недоліків у реалізації програм.

Отже, публічно-управлінський аспект співпраці ГО з урядом визначається не лише формою взаємодії, а й активною участю у формуванні та реалізації стратегій відновлення, забезпеченні відкритості та відповідальності у прийнятті рішень, а також контролі за їх реалізацією.

Вплив інтелектуальних ресурсів України на співпрацю ГО з урядом у підтримці програм відновлення є важливим аспектом, що визначає ефективність та успішність реалізації цих програм. Інтелектуальні ресурси охоплюють не лише наукові знання та експертність, а й технічні можливості, інноваційні рішення та мережі контактів.

Україна має значний потенціал інтелектуальних ресурсів у таких сферах, як наука, освіта, технології, інновації та ін. Наукові установи, університети, дослідні лабораторії та інші наукові й навчальні заклади мають значний досвід та експертні напрацювання у різних галузях, яка може бути використана для розробки та впровадження програм відновлення.

Залучення науковців та експертів до співпраці з ГО та урядовими структурами може сприяти формуванню науково обґрунтованих стратегій відновлення, а також розробці інноваційних підходів та технологій для вирішення соціально-економічних проблем. Крім того, інтелектуальні ресурси можуть бути використані для проведення аналітичних досліджень, моніторингу та оцінки реалізації програм відновлення, що сприятиме удосконаленню стратегій та політик відновлення.

Наявність інтелектуальних ресурсів також сприяє розвитку інноваційних проєктів та програм, які можуть стати ключовими для ефективного відновлення післякризових ситуацій. Залучення експертів з різних сфер до співпраці з ГО та урядом дозволяє використовувати інтелектуальний потенціал країни на повну силу для досягнення успішних результатів у відновленні суспільства та економіки.

У сучасному світі співпраця громадських організацій з урядом для підтримки програм відновлення відіграє важливу роль у забезпеченні стійкого та успішного розвитку суспільства. Результати дослідження показують, що ефективність такої співпраці значно залежить від рівня інтелектуальних ресурсів країни.

Інтелектуальні ресурси України виявляються важливим фактором, що впливає на співпрацю ГО з урядом. Вони надають можливість розробки науково обґрунтованих стратегій відновлення, впровадження інноваційних підходів та технологій, а також проведення аналізу та оцінки ефективності програм.

Важливою складовою успішної співпраці ГО з урядом є створення ефективних механізмів взаємодії та комунікації, а також залучення громадськості до процесів прийняття

рішень та впровадження стратегій відновлення.

Отже, на підставі аналізу відзначено необхідність подальшого розвитку інтелектуальних ресурсів країни, посилення співпраці ГО з урядом та залучення громадськості до процесів відновлення. Це допоможе забезпечити стабільний та збалансований розвиток суспільства, що є ключовим чинником його успішної та сталої трансформації.

---

1. Шевченко С., Луняк В. Цифровізація правовідносин як чинник розвитку державної політики у сфері пенсійного та соціального забезпечення в Україні. *Наукові перспективи*. 2023. № 1 (31). URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/3550/3570>.

2. Костов'ят Г., Куриліна О., Гавриленко А. Шляхи відновлення національної економіки в умовах воєнного стану. *Наукові перспективи*. 2022. № 4 (22). URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/1473/1471>.

3. Токар М. Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2022. 375 с.

УДК 331.108

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/269-271

Дмитро БРИНЗЕЛО

аспірант кафедри аналітичної економіки та менеджменту

Світлана ХАМІНІЧ

професор кафедри аналітичної економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
доктор економічних наук, професор

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

У сучасному світі, поряд із традиційними ресурсами та технологіями, інтелектуальний капітал стає дедалі важливішим елементом забезпечення національної безпеки. Інтелектуальні ресурси, такі як знання, навички, інновації та креативність, відіграють ключову роль у забезпеченні стабільності та процвітання держави.

Інтелектуальний капітал впливає на національну безпеку на засадах впровадження таких заходів, як:

- інновації та технологічний прогрес;
- освіта та наукові дослідження;
- захист інтелектуальної власності;
- розвиток культури та мистецтва;
- створення умов розвитку інтелектуального капіталу;
- інтеграція інтелектуального капіталу у стратегії безпеки;
- міждисциплінарний підхід до управління інтелектуальним капіталом;
- захист критичної інфраструктури;
- підтримка інноваційного середовища;
- забезпечення доступу до інформації та знань;
- розвиток цифрової інфраструктури;
- співробітництво та обмін знаннями;
- створення умов для творчої діяльності;
- боротьба з нерівністю та дискримінацією;
- стратегічне планування та управління;
- інтеграція соціальних наук та гуманітарних дисциплін;
- стимулювання креативності та інновацій;
- зміцнення інститутів знання;
- адаптація до умов, що змінюються;